06/12/2020

Στεφάνι στη μνήμη των αδικοχαμένων Ναυτικών από τον Μητροπολίτη Σύρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Η μνήμη του Πολιούχου Σύρου και Προστάτου των Ναυτικών Αγίου Νικολάου τιμήθηκε φέτος από τους Συριανούς με νοερή παρουσία στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στον οποίο ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β' ιερούργησε μόνος, προσφέροντας την Αγία Αναφορά υπέρ υγείας και ασφαλείας των Συριανών και των Ναυτικών και υπέρ ταχείας απολυτρώσεως εκ της φονικής πανδημίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας μνημονεύοντας των εν θαλάσση απολεσθέντων Ναυτικών κατέθεσε συμβολικά στη μνήμη τους στεφάνι στην εικόνα του Αγίου Νικολάου, ψάλλοντας τον Εθνικό Ύμνο.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος προς τους πιστούς, οι οποίοι παρακολουθούσαν τη Θεία Λειτουργία, που αναμεταδιδόταν απ’ ευθείας μέσω του περιφερειακού Τηλεοπτικού Σταθμού «SYROS TV1», αφού αναφέρθηκε στο βίο και την ποιμαντική και φιλανθρωπική δράση του Αγίου Νικολάου, η οποία τον κατέστησε αξεπέραστο ανά τους αιώνες υπόδειγμα Επισκόπου, αγωνιστή της πίστεως και της δικαιοσύνης, μίλησε για τη σύνδεση του Αγίου με την Ερμούπολη, η οποία τον αναγνώρισε προστάτη και έφορό της, τιμώντας κατ’ έτος, με κάθε μεγαλοπρέπεια τη μνήμη του.

Ο Σεβ. αναφέρθηκε ιδιαιτέρως στην φιλανθρωπική διακονία του Αγίου, η οπόια όπως χαρακτηριστικά είπε: “είναι το φρόνημα της Εκκλησίας, η οποία από την αρχή της πανδημίας μέχρι και σήμερα, ως θεσμός, δοκιμάστηκε και δοκιμάζεται. Πρωτόγνωρα τα δεδομένα, αχαρτογράφητα τα νερά, σκοτεινό το τοπίο, εύλογος και υπαρκτός ο φόβος απέναντι στον εχθρό, που απειλεί και χτυπά όλους μας αδιακρίτως. Και χωρίς δεύτερη σκέψη, και πάντα από την αρχή, έκανε και κάνει τις καθαρές επιλογές Της, πιστή της καθεμιάς από εμάς και των πλησίον μας.

Τώρα, που με την βοήθεια του Θεού και με την καθοριστική συμβολή των επιστημόνων μας, βρισκόμαστε κοντά στο τέλος αυτού του εφιάλτη, η Εκκλησία μας οφείλει και πάλι, όπως πάντα κάνει, να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και της αποστολής Της, αγκαλιάζοντας τους πιστούς και όλους τους ανθρώπους ανεξαιρέτως.

Γιατί η Πίστη στη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Ζητώντας από όλους τους πιστούς να τηρήσουν ευλαβικά τα μέτρα των αρμοδίων υγειονομικών αρχών της Πολιτείας. Χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς ναι μεν αλλά, χωρίς αστερίσκους και χωρίς υποσημειώσεις.

Προτάσσοντας ως υπέρτατο συμφέρον την προστασία του ανθρώπινου προσώπου, του καθενός και μας ούτε δοκιμάστηκε, ούτε δοκιμάζεται από κανέναν κορωνοιό και από κανέναν πάσης φύσεως ιό.
Γιατί είναι βίωμα.
Γιατί αποτελεί,με αποκορύφωμα το Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, την ένωσή μας με τον Θεό, την οποία με ουδένα «διαπραγματευόμαστε».
Δεν υπάρχει ούτε ένας κληρικός, ούτε ένας πιστός, από άκρου σε άκρον στην ευλογημένη Πατρίδα μας, που να μην επιθυμεί βαθιά να εορτάσει την Γέννηση του Θεανθρώπου στις εκκλησιές μας.
Ούτε ένας.
Ταυτόχρονα όμως δεν υπάρχει ούτε ένας κληρικός,ούτε ένας πιστός, που να παραθεωρεί την σημασία της διαφύλαξης της ανθρώπινης υγείας και ζωής.
Ναι,αδελφοί μου.
Όλοι θέλουμε τις Εκκλησίες μας ανοιχτές για τους πιστούς το Άγιο Δωδεκαήμερο των Χριστουγέννων, όπως ακριβώς η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας μας το ζήτησε από την Κυβέρνηση.
Η ευχαριστιακή σύναξη άλλωστε δεν συνιστά «συντεχνιακό» αίτημα, όπως οι αντικληρικαλιστές λαϊκιστικά φαντασιώνονται, αλλά πλήρωση της υπαρξιακής και πνευματικής και ψυχικής ανάγκης του καθενός και της καθεμιάς μας, πραγμάτωση της κοινωνίας μας με τον Θεό.
Με δεδομένη από μέρους μας την απαρέγκλιτη τήρηση όλων των κανόνων, όπως οι ίδιες υγειονομικές συνθήκες το επιβάλλουν και το απαιτούν.
Η Εκκλησία μας έχει και την χάρη της διάκρισης και την εμπειρία της δοκιμασίας και την αρετή της σιωπής και την δύναμη του Λόγου.
Γνωρίζει να οικονομεί.
Και πάντα θυσιάζεται και κενούται, χωρίς ποτέ όμως να βάζει στη ζυγαριά των ισορροπιών τα πρωτοτόκια της Πίστης μας.
Η Εκκλησία μας δεν υπακούει στον Καίσαρα.

Αφενός μεν, γιατί δεν είναι εκ του κόσμου τούτου, καίτοι μέσα στον κόσμο τούτο ζει και τον κόσμο τούτο διακονεί.

Αφετέρου δε, γιατί στα ευλογημένα χώματα αυτού του τόπου δεν υπάρχει Καίσαρας, αλλά συντεταγμένη και ελεύθερη Πολιτεία, που Την σέβεται και που αναγνωρίζει την θεμελιώδη συνεισφορά Της στην ιστορική διαδρομή του Έθνους

των Ελλήνων.

Η Εκκλησία μας άλλωστε από την Γέννηση του Ελληνικού Κράτους μέχρι και σήμερα και για πάντα, συμπορεύεται και θα συμπορεύεται με την Πολιτεία σε όλα τα εθνικά ωφέλιμα και χρήσιμα, ιδιαίτερα σε κάθε εθνική κρίση και σε κάθε εθνική δοκιμασία, και θυσιάζει Εαυτήν χάριν του Λαού και της κοινωνίας.

Η Εκκλησία μας υπακούει μόνον στον Λόγο του Ιδρυτή Της, στον Λόγο της Αγάπης προς τον πλησίον και της προστασίας του πλησίον και υπηρετεί διαχρονικά την ενότητα του Γένους των Ελλήνων, μακριά από τους επώδυνους και θανατηφόρους διχασμούς , που μόνο δεινά έχουν επιφέρει.

Μόνον ενωμένοι μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά και να νικήσουμε κάθε εχθρό.
Η ενότητά μας συνιστά την απόλυτη εγγύηση της επικράτησής μας έναντι κάθε κακού.
Μετά την τρικυμία, η θάλασσα πάντα ηρεμεί και μετά την καταιγίδα ακολουθεί η νηνεμία.

Όταν πλεύσουμε ξανά,πολύ σύντομα, σε ήρεμα νερά, όταν έχουμε σε λίγο μπουνάτσα, με τον καπετάνιο του σκάφους της Εκκλησίας της Ελλάδος, τον Αρχιεπίσκοπό μας,γερό και δυνατό, χάρη στην βοήθεια του Θεού και στους ιατρούς και τους νοσηλευτές, που ηρωικά στάθηκαν στο πλευρό του, όπως ηρωικά και αγόγγυστα στέκονται στο πλευρό καθενός και καθεμιάς από όλους μας, για ένα πράγμα προσεύχομαι.

Να μετρηθούμε μέσα στις εκκλησιές μας και να είμαστε όλοι μαζί εκεί παρόντες και παρούσες.»

A.T. 214